

ऐलवकारै ऐ° + कार) adj. lärmend, von Rudra's Hunden AV. 12, 2, 30.

ऐलवर्दै adj. nach den Commentatt. Nahrung bringend (was nicht in den Zusammenhang passt) VS. 16, 60 (TS. 4, 3, 21, 1). Vielleicht ist ein Zusammenhang mit ऐलव anzunehmen.

ऐलवालुक n. = ऐलवालु ÇANDAR. im ÇKDr.

ऐलविल m. ein N. Kuvera's AK. 1, 1, 4, 65. H. 189. HARIV. 10034. Wird als metron. von इलविला erklärt. Varianten: ऐडविल, ऐडविल, ऐलविल. — N. pr. eines Königs MBh. 12, 6195. fg.

ऐलवृन्द s. Ind. St. 2, 46, N. 6.

ऐलाक 1) m. N. pr. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. — 2. ऐलाकै adj. (f. ई) von ऐलाक्य gaṇa कापादि zu P. 4, 2, 111.

ऐलाक्य m. patron. von ऐलाक gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

ऐलिक m. metron. von इलिनी (LANGL. इला) HARIV. 1721.

ऐलूष (von इलूष) m. patron. des Kavasha, Verfassers von R̥V. 10, 33. 34. AIT. Br. 2, 19.

ऐलेय n. = ऐलवालु AK. 2, 4, 4, 9.

ऐश (von ईश) adj. von Çiva herrührend, ihm gehörig: तेजस् RAGH. 2, 75. धनुस् BHĀG. P. 9, 10, 6.

ऐशान adj. (f. ई) von ईशान H. 93, Sch. ऐशानी दिक् Çiva's Weltgegend, Nordost VIKR. 6, 4. mit Ergänzung von दिम् H. 169, Sch. VJUTP. 191.

ऐशानत्र m. pl. = ईशानत्र H. 93, Sch.

ऐशिक (von ईश) adj. = ऐश VIÇV. 6, 6. Die richtigere Lesart ist wohl ऐषीक, da पाप्मपत = ऐश unmittelbar vorhergeht.

ऐश्वर (von ऐश्वर) adj. f. ई einem Herrscher —, dem höchsten Herrn angemessen, ihm angehörig, von ihm kommend; mächtig, majestätisch: पश्य मे योगमैश्वरम् (Kṛṣṇa spricht) BHAG. 9, 5, 11, 3, 8, 9. MBh. 1, 3315. 14, 411. R. 3, 10, 21. BHĀG. P. 4, 31, 27. 5, 6, 3. 6, 3, 18. 7, 10, 14. ऐश्वरौ मायाम् KATHĀS. 5, 103. Çiva gehörig: धनुस् RAGH. 11, 76.

ऐश्वरिक (wie eben) m. Theist (buddh.) BURN. Intr. 441. fg.

ऐश्वर्य (wie eben) n. Vermögen, Macht, Majestät, übernatürliche Kraft; Herrschaft, Oberherrlichkeit: सर्वाम् देवतावैश्वर्यं विद्यते NĪA. 8, 2. M. 4, 232. BHAG. 2, 43. सुच. 1, 317, 1. ऐश्वर्यस्यास्ते न शक्या द्रष्टुम् 2, 382, 15. R. 3, 38, 8. SĀMĀJAK. 23. 43. ममाष्टगुणमैश्वर्यं दत्तं भगवता पुरा MBh. 13, 1333. BHĀG. P. 3, 25, 37. AK. 1, 1, 4, 31. aufgezählt H. 202. Von fünf übernatürlichen Kräften in Bezug auf die fünf Elemente wird gesprochen HARIV. 11734. fgg. — NĪA. 1, 3, 3, 11. M. 8, 313. N. 17, 15. ऐश्वर्यात्प्रच्युतः 9, 18. ऐश्वर्येणा विक्रीनस्य R. 4, 3, 13. ऐश्वर्यमत ÇĀK. 66, 4. सर्वामो विशामैश्वर्यमाधिपत्यं गच्छति ÇAT. Br. 13, 4, 3, 15. 2, 3, 13. वानराणाम् über die Affen R. 5, 18, 32. लोकानाम् 2, 31, 5. तातो त्वमैश्वर्यं कुरु 5, 22, 31. ऐश्वर्यं च विशालायो पवित्र्याम् 36, 60. विश्वैश्वर्यं ÇVETĀÇV. Up. 1, 11. धनैश्वर्य (Kuvera's) M. 7, 42. निशाचरैश्वर्य RAGH. 12, 69. mit dem subj. compon.: पुत्रैश्वर्यं unter der Herrschaft des Sohnes M. 6, 95.

ऐश्वर्यवत् (von ऐश्वर्य) adj. mit übernatürlichen Kräften versehen, damit in Verbindung stehend, dämonisch: देवाश्चैश्वर्यवतो वै शरीराण्या-विशन्ति वै MBh. 13, 839. सुच. 1, 333, 16.

ऐर्यम् adv. heuer P. 5, 3, 22. VOP. 7, 110. AK. 3, 3, 20. H. c. 203. ÇAT. Br. 3, 3, 3, 11. — In der ersten Silbe ist das pron. इ oder ए (s. u. एतद्)